

پالو وانی موس

(کاباد) ، پیادلی خونیه داری تیله تیتوی ، نومان
 په روه بو . هزی به پیاده تی زور نه کرد . همو ودهم
 ده سخی دامو و لی قه مادانی نه گرت . ماوه به کی زور
 له قه مابذری میری دا فرماتی پینو . هزاران و
 بی نه وایان خونیه نه ولت . به کورتی نه تده به گرتی
 میزبان کی نه گرت . چونده له همو تده تی خوی داهر
 دوستی نه تده و ، تیتوی استی و دوروستی بو ،
 چار به چار له لاین پودله پیرستان و ناکه س
 به جان و خوانه ناسانه وه تو کما گیر و گرفت و
 نه ننگ و به له به بو . چاری و اهر بو ، مایه ی تریان و
 لکوزه استی تووسی له ناوچوون نه بون . به لام نه و
 هر له به ، خواناسی ی خوی نه ولت ، هزار بار
 زیانی بی بگه تقایه و ، تریانی کی قال بکرایه ، هر گیز
 له تیتو گرتی استی و دوروستی و داد په روه بی
 وازی نه نه هینا . نه که هر نه ص . به لکو نه و خوشی

له و زیان و مہر گہ را فی یانہ نہ ہست . (کاباؤ)
ہر لہ راستی پہ رسقہ کان نہ ہو . ہر چہ نہ نازار بلی
تہ در . یا خود زیانگی کی نہ کہوت . نہ لگوت :
بھی نہ گہ لہ سناو جاکی ویالی و خواتی دا ، زیانم
لی نہ کہوتی و نازارم نہ درتی ، ~~ہر چہ نہ نازار بلی~~
رہ بخ و ضبائتہ کم جہ نہ خیلان ~~ہر چہ نہ~~ نہ بی ؟! ..

لہ بہ نہ وہ (کاباؤ) ، ہر چہ نہتی مال کاوول بوونہ کی
زور بولایہ و ، مہر گہ را فی یہ کہی گہ ورہ بولایہ ، لیل
نہ نہ بو ، خوی نہ نہ را کاند ، بہ پچہ و نہ وہ ، با ستر لہ
جان ، مہر بہ زری و دوو خوی خوی نہ نہ نواند .
(کاباؤ) نہ لگوت : « من یا ایہم لہ کہس ناوی مبداتہ وہ .
من ہم کارہی نہ لگم ، بوخوی نہ لگم .. تہ تانہت کوردو
کورد ستائیم کہ خوی نہوی .. تہ تانہت کہ دو ستائیم تی
خویم بہ را بہر مروقایہ تی نہ نونیم ، ہر چہ ہم خواتی بہر
دل را گرتی خویہ .. لہ بہ نہ وہ ، نہ یارائی کہ ہم نہوی ..
نہ سوائی کہس .. من یادائی خواتی ~~ہر چہ نہ~~ .. »

لہ راستی دا (کاباؤ) بہ ہلدا نہ ہو بو . دروئی نہ نہ کرد .
ہر چہ نہ لہ سناو نہ نہ وہ و نجانہ کہ یا ، نازاری بہ را بہ
و زیانی کی بہ سیرایہ ، خواتی نہ کہوت ولہ نہ نگی و
ہلہ بہ زگاری نہ کرد و لہ ریگاہی کی ترہ نہ تو لہی

و هزار و زیانی بوی که کرده و ... خوانایی به گی و باوه
 له پرتوه ، (کاباو) تانه هات ، هر وه ها له
 کرده گی به خوا به هیز تر که بو .. هر وه ها له
 خوانی نزدیک تر که بوه و .. خوشی و شادمانی به گی وایی
 دهاته رلوه ، هزار نه ریک و ناراضی بچستایه
 یالی نه بو . هزار به گردانی بی به راه تابه ، ده ربه
 نه بو .. هر وه کو توزیک له هیزی خوانی ، چوبسته گیانه وه
 و تیک لیک له خوشای خوانی چوبسته دلیه وه ،
 هر وه دم که نه نیک و کامران ، هر وه دم
 وه ک مری مریان که نیواند ..

له راستی دا (کاباو) هر وه ک به کرده گی له شکر خوانی
 بو بی و له شکر بی بوماری به منروی له شسته وه
 بو بی ، منگی نه نا به گولله کابوستانی روزگاری
 نا له باره وه ، نه پای شتر و لولی نه دا و ،
 نه خوشی نه کماند .. خوشی له ریان نه هیست نه
 خوشی و ترشی به وه .. خوشی له خنبات نه هیست ،
 به به که متن و نه ریک و ناراضیه وه ..
 خانوی ^{عالی} بو وینزا .. گولله درا .. که س و
 کاری کورا .. فرمانی لی غیرایه وه .. دورمانی توند
 ییز نه نه تاویان کرده .. که چی نه و ، هر به دم

نه گهانه وي نه کني .. که در ديار له خونا سي ^{په کي (۴)}
 کلام نه گهوه وه .. موويه که له خونا سي ^{په کي} هوي لاي
 نه داي روي نه کرده وه خوا ورگي اي چاکي ي
 نه گرت وه بهر .. به تاييک و خوستيکي به گهزتره وه
 نه باني نه کرد .. نه گوت : « خونا سي گري مه رايستان
 اي و دورستي و داد په روه ري تاجي مه رنه که و ^{په کي}

مه که وکله

x x x

خا که که مان که وته گري وکي که وره ي زرنک کار ي (پيلينا)
 په وه .. بهر دان فرما يکي بي تاوان .. له فرمان
 ده ستان کشر ايد وه .. (کاباداي به مه زمانه نيکي به لک
 بوله و فرما يه رانه .. به لام نه م که فرماني ده مست
 کيسا نه وه کهي وه گرت ، وه که فرما يه ره کافي تر
 نه نه را ، نه را کا ، مه نه نيک نه چو .. فرمان نامه کهي
 گرت به ده مست وه و سي چاره مه ريه که ما چي کرد!
 روي کرده تاسان وگوتی : « خوايه سواست نه که م که
 زاد ^{کوم} ! .. رگام بوکرايد وه که تر يانکي فرست و کلام رانتر
 ! بيوريم .. تاييستا و نه زانم که نازه له دايک بووم ..
 من قوم هيت .. که تويم هيت و ، له مه ر رگي توري

بروم که دلبیام له وهی که هر سر که وتوو
 کامران نیم .. خواجه سرم خنیت له را گرتنی دلنا
 خواجه سرم خنیت ! .. سوپاست مد کم خوا ، چونکه
 گویم لی که گرت ! .. ۵ ..

x x x

له و دهه دا ، (سورشی که وره ی کورد) ما گره که ی
 بلیت ی سرخ بلوو .. (کاباو) یی نه بکرده نامردی ،
 که سرخی را ، که کرد ای تی سورسه که ، بودست
 که وتنی سر به نزدی و کامرانی کورد ، هول مدوات ،
 به یونی سرشانی خوی مانی که ره نج و خه باقی خوی بخانه
 مال نه نج و خه باقی نه و انروم ^{که خوشی و سوختن دان} هاونبسی ^{که خوی کرده}
 سورشی گیره کان ^{که خوی کرده} له ییاد بر گرتنی سورسه که دا
 هات ، یارم تی دان .. که کی دانی و کاراری هیت
 خونی خوی کرده کامه وه ، که کی دانی و کاراری هیت
 هموو کهز و کوانایه کی خوی به دلوزی به وه تیایه خت
 کرد .. تاوی تال و سویری ^{که خوی کرده} خوارده وه و ده به
 ده ری هیت .. به سالان لرن و مغالی خوی دوور که وتوو
 و تاواره ما .. هر نه هاریدک گیر و خرای به ندیانه وه . لام
 جاری دوانی یان ، به هچاره خت بو .. یا سا و له کانی

۶
به ندرتخانه که، بوسه می قه ی بی بدر کسین و پرازی
سویسه که ی کی ده برهنه ، هر چی خرابی و که تیلاد هر
له که لیاندا کرد ... ماره و خوا هم لیان و اسی .. دار
کاری یان کرد ... که برره وه خویان دا .. ده سیکیان
کمانده .. به لام (کاباو) از یکی سوخی بی نه گوتن ..
ناوی سوخی گریگی بود در نه خستن ! ... به به ندری
هیی و
واند کافی سوخی : « ناوی که ستان بی نالیم .. هیم
از یلیستان لا کاکار ناکم .. هستان که ده می دی
بیکن .. هس ! ... هر که کن بکوری ! .. »
به لام له و کاته دا که [کاباو] بازاره دره ، می سال
بو جاوی به خیرانه کی هوی نه که و تپو .. رن و مناله
کافی بیر که و ته وه ، ناگر له هر گن بر بو .. سه ترسا له وه
که و انیش به هوی فرمانه رانی داپه کسین و خونه نامسه وه ،
وه که خوی ، توخی بازار و نه که که بن .. سه ترسا
له وه کی کتن و ریوایی یا به برهنه ! ... لیر خوا
ه لیلی بوهم له خست ، به لیلی و لوزی دپی و نار ویدکی
خیرانه کی هوی ، ای پیارد که بی یان بللی ، بوسه می
که وان له بازار و ریوایی فرمان ره وای دو برهن و
بیتوان خویان به و مووه چو که کی که خیرانه کی له خوسیدن
وه که گرت برهنه ، پیولیت وایه له روژ نامسه و رادیودا

خویان به دست بهر دو کله (کاباو) بیان
 بهر ن!... بهرستی نه هم چهلید بو له چه رگی کاباو
 بی و همو خیرنه کله در... به لام چاری ناچار بی
 بو نه بیان نه توانی له وه چاکر بکرن... رنه کوی وه ستایانه
 اویره کوی نه وی چی به چی کرد... فزمان ره وای به و هوی وه
 ده مستی بو خیرانه کوی نه برده باشی بو نامه و له به ندرخانه زرنگاری
 بو، خویان بی راستی به ^{زوری بی نیغو} خواد ره روی له (کاباو)
 کرده وه... دوا چنانی کورد کستیان هینا و
 (کاباو) بی له زبیرانه کوی هاته ده ره وه... و کای بی
 که توانی چاوی به چاوی که وتی رن و صنا له کانی بیل
 وه نه غی ال و نیوی نه دوا ^{بی نیغو} دوا و کوی و سینه...

xxx

ندید بی...
 (کاباو) روز به روز هر دایتی و ریری و کوردایتی
 خدی تره توانی لای کار به ده ستانی ^{نامه هات} یایی ملیله
 تره بوه وه... دوا بی کرابه به لیک له کارزانه گرننگه کافی
 [ده سته دیو کراتی کوردستان] بو زور بی کار و
 یاری گرننگ ویه مند، کویان ایسه بیارد...
 دلوز بو... خوب خفت که ربو... هر و مالی له سناو
 کوردایتی به که یا دایانه به لایه وه کم بو...

هو به دلی [ده ستری دیوگراتی کوردستان] دا...
هو به دلی هه و کورده واری را...

کاتی که [شورسی گه وره ی کوردستان] ^{هه یه به دلی} [کاباوا]
گرت و پونا ما نجه کانی کورده یه تی ~~کوردستان~~ ^{هه یه به دلی} [کاباوا]
له وانزی که به رگر دایه تی ی شورش ، ریزی
خوی و یادایی گرتگی خوی بیکه ش کرد .. به ناوی

[به رگر دایه تی شورش] و [ده ستری دیوگراتی کوردستان] ه
وه کرابه کرابه ده جتا [وزیر] یلک ، له ~~کوردستان~~ ^{هه یه به دلی}
کوملی کرابه ده مستافی عیرا قدا .. تا وک ماشتی -
خواند یکی کورد له لول ^{کوردستان} ~~کوردستان~~ ^{هه یه به دلی} کار و باری
[فدرمانداری خوی] ای کوردستان ~~کوردستان~~ ^{هه یه به دلی}

به م ره ننگه [کاباوا] له لاین خوی گه وره ویاک و بی
هه او تاده ، پانیرا و یادایی درایه ~~کوردستان~~ ^{هه یه به دلی} هزارد
خوی دایه ره ی ره خ و ضه بانی خوی ~~کوردستان~~ ^{هه یه به دلی}

به لام [کاباوا] ، هه چینه به م نه خامه ، گه رسته
به و پیری شادمانی .. رسته کو ماوه کی راست بوه وه
له نه بی هه روتینه کی که و ته وه دو خنی هه ران .. پروویکی
خوش و ده مو چاویکی گه شی ده ست که و ته وه .. به لام له
کانقای دلیا ، هه تی به وه نه کرد ، که یه یه رسته له یه کم

هلا، هژوی و هاوری کاشنی، که کار و فرماتی
داده زانندی [فدرمانداری هژوی] به که یان ترو او
کرد، ده موده است و از له کار به دهستی [وزارت] به
کاشیان بهین و بگریندوه ناو دهسته [حزب]
که یان بو به هیز کردن و گه ش بی کردن و پیره
بی دانی .. دهسته که، به لای [کاباوا] ده ده گه لای
گرنگ تر بو له کار به دهستی به که .. لهستی بی او بو.
دهسته که بیوستی به کی زوری به کاران [کادر] و
بیوان [متخصصین] بو، بو بیک هتنی رید خرو
کافی له هوو لای کی کوردستان دان [فدر] دهسته
دیو کاتی کوردستان [هه] ویک نام به کی کوردایه تی
به دهسته وه، ریدوی بیگه بینتی هه .. هه روه ها
نام به تی [سویالیستی] و [سوسیالیستی] بی هه
ریدوی به به نجای بگینتی .. جا [کاباوا] بی بی
له رید ده وه .. نی کرده نام دی .. هم بیرو باوره
هژی له هوو هاوری کافی هژی گه یاند .. کور لانی
کوردستان بی هیزیان به به کردی، له هم بیرو باوره
گرنگ و به به زده دا، ریدگری یان به کردی .. هه روه ها
له وه بی دلیابون، که به و و فونفرانی سو به گمان، له کات
و هیهای هژی دا، ناماده ن بو هوو هژی هت کردنی

